

Kovács Géza:
Csopják Attila gyülekezetépítő szolgálata

Csopják evangéliumi missziójának a területei

Csopják Attila szívét Krisztus szeretetének szent tüze készítette az emberek mentésére megtérésének a pillanatától kezdve. Már megtérésének évében, 1889-ben, bérelt helységben **vasárnapi iskolát** nyitott gyermekek számára. A saját gyermekei iránt érzett felelőssége is vezethette erre. Megtérése évében, 1889-ben, 36 évesen már 4 gyermek édesapja volt (8, 6, 3 és 1 évesek voltak akkor a gyermekei) **Családját tekintette elsőrendű missziós területének**. Bátyjának, Árpádnak több családtagja megtért, pl. a leánya egyik úttörő missziómunkásnak, Tomi Lajosnak lett a felesége. Húga, Irma, szintén családjával együtt megtért, öccse, Géza, az ő házában talált otthonra. Csopják Attilának két házasságából **15 gyermeke született**. Közülük 4 kicsiny gyermekként meghalt. A 11 felnőtt kort megért gyermeke **valamennyi a hit útjára lépett**. Két fia, Énók és Kornél kiemelkedő zenei adottsággal szolgálta az Urat. Két fia az I. Világháború áldozata lett. Énók hősi halált halt. Ifj Attila eltűnt. Szibériából és Kinából jöttek hírek róla. Öt leányának a férje, vagyis öt veje és azoknak a családjai kiemelkedő jelentőségű szolgálatot végeztek és ma is végeznek – immár a negyedik és ötödik nemzedékként - a baptista evangéliumi misszióban. Neveik: Orosz István, Szász István, Jámbor Lajos, Steiner István és Marosi Béla. Orosz István 1908-ban Amerikába települt és pásztori szolgálatot töltött be. A I. Világháború után jelentős szolgálatot végzett a magyarországi baptisták támogatásában. Steiner István a Békehírnök szerkesztését vette át apósától. Az ő József nevű fia a Monte-Carlói rádió magyar adását szervezte évtizedeken át. Marosi Béla építészmérnökként számtalan imaház tervezését és kivitelezését végezte. **Csopják Attila igazi patriarkális szolgálatot töltött be népes családja körében.**

Csopják Attilát, a megtérését követően a Wesselényi utcai gyülekezetben hamarosan **ajtonálló szolgálatba állították**. Fontos szolgálat volt ez, hiszen az érkező vendégeknél meghatározó jelentőségű az első benyomás. Csopják Attila jól beszélt németül is, magyarul is, így nyelvtudása és vonzó egyénisége alkalmassá tették erre a feladatra. Meyer Henrik lelkipásztor mellett ő lett az egyik **tolmács** a magyar ajkú hallgatók felé. Meyer ugyanis nem tudott magyarul.

Csopják Attila első és **legjelentősebb gyülekezetplántáló tevékenységét** a Krisztusból fakadó szeretete, és igaz buzgósága mellett a **magyarok iránt érzett külön missziós felelőssége is motiválta**. A Wesselényi utcai gyülekezet német ajkú volt pásztorával együtt. A növekvő számú magyar nyelvű hallgatók a prédikációból csak rövid összefoglalást hallottak magyarul az istentisztelet végén, tolmácsolásban. A gyülekezet vezetése pedig ragaszkodott a német nyelv uralmához. 1893-ban Csopják Attila – Istentől nyert bátorsággal – öt társával együtt **kivált a német ajkú gyülekezetből** és egyiküknek, Csörgő Bálintnak az Imre utcai lakásában **elkezdtek a magyar nyelvű istentiszteletek tartását**. Az érdeklődés gyorsan növekedett, és hamarosan egy önálló lakást béreltek ki a Nagytemplom utca 6 szám alatt. Ezen a helyen alakult meg hivatalosan az új magyar ajkú gyülekezet 1894. május 1-én. Ezt a helyet is hamar kinőtték, és egy üzlethelységet béreltek a Hunyadi utcában. Itt nagyon zavarta őket a szomszédban működő kávéház idegen szellemiséget árasztó zaja. Buzgó imájuk nyomán Isten azzal ajándékozta meg őket, hogy hamarosan a kávéház is az ő bérleményükké lett, és bőséges helyet nyertek a további terjeszkedésre. 1895-ben meghívták lelkipásztoruknak Udvarnoki Andrást, aki két évvel korábban fejezte be teológiai tanulmányait Hamburgban, és Tahitótfaluban szolgált. Ebben az évben a népes ifjúság számára Ifjúsági Egyesületet szerveztek, Csopják Attila irányítása alatt. Többszólamú kórus is alakult, Orosz Istvánnak (Csopják későbbi vejének) vezetésével. A gyorsan növekvő gyülekezet telket vásárolt, és új imaházat épített 1903-ban, a Nap utcában. Vagyis országunk hosszú ideig legnépesebb gyülekezte, a **Nap utcai gyülekezet születésében Csopják Attila volt Isten eszköze**. 1908-ig ez a gyülekezet volt a lelki otthona, és Udvarnoki András első számú munkatársaként mind a Nap utcai gyülekezetben, mind a gyorsan növekvő országos misszió egyre több területén alázatosan, és buzgó odaszánással győzelmesen munkálta Isten országának építését.

A Kispesti baptista gyülekezet létrejöttében is Csopják Attila volt az eszköz. Répai Gyula – Csopják Attila barátja - 1900-ban Kiszpestre költözött. Ő kérte és hívta Csopják Attilát, hogy hirdesse a lakására meghívott embereknek az Evangéliumot. Még abban az évben nagyszabású evangélizációt rendeztek Kiszpesten a színházban. Isten látványos kegyelmi áttörést adott ezen az alkalmon. Sok ember bűnbánatban összetörve nyitotta meg szívét Jézus számára. Ennek az evangélizációnak gyümölcsekét 12-en merítkeztek be, és megalakult Kiszpesten a gyülekezet. 1908-ban, Csopják Attila is Kiszpestre költözött családjával együtt, és átvette a gyülekezet lelkipásztori szolgálatát. 1919-ben házaspárként vásároltak a Kisfaludy utcában, ahol otthonra talált a gyülekezet. 1929-ben ugyanitt a régi épület helyén imaházat épített a gyülekezet. 1932-ben – 79 éves korában – adta át Csopják Attila a kispesti gyülekezetet, 240 taggal utódjának, Udvarnoki Bélának.

Kispesti pásztorként kezdeményezte és munkálta Csopják Attila **Pestlőrincen** az Evangélium hirdetését, és az emberek megmentését az örök élet számára. A kispesti gyülekezet közreműködésével utcai evangélizációkkal kezdtek, majd házaknál folytatták az emberek mentésének szolgálatát. Önzetlen munkájukat itt is áldás kísérte: gyülekezet született Pestlőrincen! A kispesti gyülekezet egyik családjának kapcsolata révén ismerkedett meg Csopják Attila a Kecskemét melletti **Méntelek** nevű településsel, ahova meghívták őt az Evangélium hirdetésére. Többen megtértek, és egy kis hívő közösséget hoztak létre. Ennek a kis közösségnek azért van jelentősége, mert az itt megtérőknek később részük volt a Kecskemét városában elinduló baptista evangéliumi misszióban.

Csopják evangéliumi missziójának önzetlen, bátor áldozatkészsége

Csopják Attila missziós tevékenységét felértékeli az, hogy embermentő szolgálatának **egyetlen indítéka a Krisztus szorongató szeretete** és a Szentlélek készítése volt. Már 20 évesen királyi adótiszt, majd 27 éves korában Budapesten a minisztériumban főtisztviselői kinevezést nyert. **Missziómunkáját főállású, felelős munkája mellett,** minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül végezte, **missziós szolgálatainak költségeit saját maga fedezte.** Ő viszont számtalan esetben segített rászoruló embereken, a legkülönbözőbb módon. Főtisztviselői igazolványával, tekintélyt parancsoló bátor fellépésével védelmére kelt a megtámadott hívőknek. Pl. 1899-ben történt, hogy a Pozsony melletti Negyeden a községi hatóság szétverte a hívők gyülekezetét. Amikor Csopják - felmutatva igazolványát – tiltakozott, visszavonták az intézkedést.

Krisztus szeretete készítette a **szegények segítésére szervezett szociális tevékenységére.** Karácsonyokon ajándécsomagokat készítettek és osztottak rászorulóknak részére. Kiszpesten a Nefelejts utcában úgynevezett „Sion udvar” alakítottak ki. Itt gyermekeket étkeztettek, műhelyt alakítottak ki, amelyben 15-25 munkás- ruhát vart, rongyszőnyeget készített eladásra, segélyezésre. Szociális jellegű tevékenységére a rászoruló emberek iránt érzett szeretete készítette, de **célja mindig túlmutatott a testi és anyagi segítségen: a Menny számára igyekezett megmenteni az embereket.**

Források:

Lados István: Csopják Attila élete és munkássága, 2008 (Szakdolgozat)

Nap-utcai Baptista Gyülekezet 25 éves fennállásának története, 1920, Magvető

Dr. Somogyi Imre: Nap utcai emlékkönyv, 1943. Kiadó: Nap utcai Gyülekezet

Fodor Ferenc: A Kiszpesti Baptista Gyülekezet története, 1963 (Kézirat)

Csopják Attila: Képek a Magyarországi Baptista Misszió Történetéből, 1928 (Baptista könyvkereskeés)

Somogyi Harold: Baptisták Kecskeméten,(2004)